

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnistvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
60 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 47.

V Ljubljani v petek 25. aprila 1884.

Tečaj I.

Angleška politika v Egiptu.

Gladstonovemu ministerstvu se godi v zadnjem času kakor svetopisemskemu Jobu: vsak dan prinaša žalostne novice iz Egipta in iz sudanskih pokrajin. Zastonj so se borili in zmagovali angleški polki na oddaljenem obrežju Rudečega morja. Njih zmage niso mogle ukrotiti hrabrih arabskih upornikov, Grahamova vojna se je umaknila, okolu Kartuma raste ustaja od dne do dne, Gordonove plašljivce je premagala ter v divji beg zapodila peščica arabskih konjnikov in v trenutku, ko te vrstice pišemo, se je baje uže udal važni Berber, jedini kraj, iz katerega je Gordon mogel pričakovati rešitve. Uže danes, ako se obistini ta vest, lahko trdimo, da je absolutno nemogoče rešiti Kartuma in drzovitega Gordona. Bližamo se vročemu poletnemu času in tropična vročina teh pokrajin, združena s pomanjkanjem pitne vode, prepreči sama na sebi vse operacije evropskih vojakov. Poleg tega bode še trajalo mesece in mesece, predno da Nil zopet naraste ter za večje ladije plove po stanju. Kar je Evropejcev še v Kartumu, — in tudi avstrijski konzul Hansal je vztrajal med njimi — z generalnim zastopnikom angleškim vred, vse je zgubljeno, ako se jih sudanski lažiprороk ne usmili ter jih pomilosti.

Naravno je, da se javno mnenje angleško razburi, ako si predstavlja sramotni izid Gladstonove, s tolikim uspehom pričete akcije v Egiptu ter da se v vsem časopisju nahajajo malo laskave opazke in kritike o nepredvidnosti in slabotnosti angleške vnanje politike.

In v istini se ne dá tajiti, da je Gladstone v egiptovskem vprašanju napravil mnogo usodepolnih napak. Razumemo sicer, zakaj se sivolasi angleški premier ni mogel ogrevati za vzdrževanje egiptovske nadvlade v oddaljenem Sudanu ter takoj s prva silil na to, da se ondotnim narodom prepusté obširne pokrajine med abesinskim gorovjem in Tsadskim jezerom. Noben trgovinski interes ne napoti An-

gležev, da bi se potezali za ohranitev evropskega upliva na gorenjem in srednjem Nilu. To bi bilo sploh nemogoče brez mnogobrojnega vojaškega aparata, brez stalnih angleških posadk v važnih postajah od Assuana do Fasokla in do obal velikih ravniških jezer — in znano je, da je angleška armada, sestavljena iz najetih vojakov, premalo številna za tako težavno nalogo.

Ali Egipt sam je Angležem silne važnosti zaradi prekopa skozi sueško zemeljsko ožino, skozi katerega drži svetovni promet v Indijo in vzhodno Azijo. Egipt v sovražnih rokah — in pretrgana je zveza Angležev z njih indijskimi posestvi!

Tedaj so se vsi britanski državniki uže od l. 1868, ko se je otvoril sueški prekop, morali prizadevati, da pride dežela faraonov pod angleški upliv. To je vodilo tudi Gladstone in naravna ta politika zamotala je miruljubivega državnika v one homatije, vsled katerih se je uničila Aleksandrija in Egipt osvojil od angleške okupacijske vojske. Egiptani, podjarmljeni in stiskani celih dve tisoč let, mehki in bojazljivi, sploh nimajo niti dovolj omike niti energije, da bi sami mogli gospodovati svojim usodam. Angleški protektorat nad Egiptom bil je tedaj očitna želja v merodajnih britanskih krogih, in Gladstonovo odlašanje in omahovanje prouzročili so le ozir na druge evropske velesile, zlasti na zavidno Francosko, ki je srpo gledala angleško zastavo na trdnjavi mokatamski.

Sudan tedaj Gladstonu uže s prva ni bil pri srcu, in Gordona je odposlal v Kartum le radi tega, da bi odpeljal egiptanske posadke in evropske naseljence iz nevarnih pozicij. Ali to se ni posrečilo; angleški plenipotentiaris ni mogel izvršiti svoje naloge, obkoljen je v obleganem Kartumu, nobena moč ga ne more rešiti, v Egiptu samem pa je vse v največjem neredu in edina posledica polovičarske angleške politike so do sedaj — razvaline razdrte Aleksandrije in splošna, opravičena nezadovoljnost!

Leinmüller. Kako je mesto cvetelo, kažejo ostanki rimske ceste proti Veliki vasi, najdeni kameniti spomenik, posvečen Jupitru in mestnemu varuhu, nadalje spomeniki cesarjem: Trajanu, Hadrijanu, Mark Avrelu, Severu itd.

Cesar Flavij Vespazijan je dal mestu municiparno ustavo in naselil tu veterane. Rimske državljanske pravice je utegnito dobiti pod Hadrijanom cela okolica, ko se je k Italiji pridružila. Naposled pravi še Dimitz: „Neviodunum je prestal viharo ljudsko preseljevanje, kajti še v osmem stoletju ga *Anonymus Ravenas* po starem imenu navaja.“

Po vseh okoliščinah je pa soditi, da je bilo to mesto zatrto okoli l. 400 po Kr., torej v dobi divjih Hunov, katerim smemo brez velikega pomisleka pripisovati, da so poleg Emone razdejali tudi naš „Neviodunum“. Obširnejše je o tem in o raznih najdbah v Drnovem pisal č. g. Jarč v omenjeni knjižici. Ker je ta knjižica malokateremu Slovencu do zdaj v roke prišla in se vendar marsikdo za „Neviodunum“ še zanimati utegne, zato hočemo tu nekoliko iz njenega predgovora čest. čitateljem podati: „Nabrani novci obsegajo zvonjav zadnjega stoletja pred Kr. štiri prva

V svoji zadregi obrača se sedaj Gladstone da kabinetov evropskih velesil, da bi odposlali svoje zastopnike k skupnemu zborovanju v London. Konferencija se bo sicer sklicala le zaradi tega, da spremeni likvidacijsko postavbo oziraje se na obupni stan egiptanskih financ. Videti je tudi, da bodejo vlasti vstrezale Gladstonovi želji, ali če se bode dnevni red omejil v istini le na denarno vprašanje in če se pri zeleni mizi ne bode kritikovalo vse dosedanje angleško postopanje v Egiptu, to so reči, o katerih politiki še zelo dvojijo. Pripravljeni moramo biti na važne ukrepe glede angleške politike v Egiptu!

Gosp. dr. Jos. Vošnjak je nam poslal sledeči „Popravek“:

„Slavno uredništvo! V „Ljub. Listu“ št. 48 se pripoveduje, da je „celo dr. Vošnjak še pri nedeljskem volilnem shodu zoper prof. Šukljeja agitiral v bratovski zlogi s socializmom — krojačem Železnikarjem in njegovimi tovariši.“

To je neresnično in izmišljeno, ker se letos vsled preobloženja z družim delom sploh nobene agitacije niti pred in pri volilnih shodih, niti pri volitvi nisem udeležil. Z Železnikarjem pa nisem nobene besede spregovoril in sploh nikdar nisem z njim občeval.

V Ljubljani 24. aprila 1884.

Dr. J. Vošnjak.“

Prijavljamo popravek — dasi nam je marsikatera beseda na jeziku — brez opazke in komentara, oziraje se na besede včerajšnjega „Slovenskega Naroda“, kateri se nadeja, „da se bodo sedaj strasti polegile in vsakdo svoje sile posvetil mirnemu in uspešnemu delovanju našemu narodu v prid.“ To je i naša želja, — veselilo nas bode, ako bode stranka „Slov. Naroda“, kateri smemo prištevati tudi gosp. dr. Vošnjaka, vztrajala pri svojih vse hvale vrednih naklepih.

stoletja po Kr.; iz poznejih stoletij je le „Zeno“ l. 474 pričujoč, in še ta je bil drugej in sicer blizu Šmarjete najden. Verjetno je toraj, da je moglo to rimsko selišče (*municipium*) ob času Teodozija Velikega proti koncu 4. stoletja, ko se je preseljevanje narodov pričnalo, razdano in pokončano biti. Odkar je l. 34. pred Kr. Sisek padel Avgustu v roke, so pa Rimci čez 400 let v teh krajih gospodarili, in ravno s te dōbe, s teh 400 let, so pričujoči novci, katere mislim nekoliko opisati.

Nahaja se pa tudi še več družih starin, katere sem deloma v „Viestniku Hrvatskoga Arheološkoga Društva“, god. III., f. 1881, str. 62, objavil.

Znano je, da je v pol ure od tu oddaljeni vasi Drnovo stalo nekdanje rimsko mesto Neviodunum. Če tudi je uže 18 stoletij preteklo, odkar so Rimci te kraje v oblast dobili, se vendar še dandanes o priliki rimski novci, igle, maliki, posode itd. nahajajo. V svoji zbirki, katero sem o tukajšnjem bivanju sestavil, z malo izjemo vse iz Drnovega, imam okoli 1000 komadov novcev od Avgusta do Theodosia, skozi štiri stoletja, torej je mogel ta municipij okoli leta 400 p. Kr. še

Listek.

Neviodunum.

Opozorili ste, gosp. urednik, z dopisom iz Leskovca pri Krškem o nekdanjem mestu Neviodunum („Ljubljanski List“ od 1. aprila) na knjižico g. župnika Fr. Jarca: „Zbirka rimskih novcev, nabranih po njem na Drnovem pri Leskovci.“ S tem ste vzbudili pozornost svojih častitih čitateljev na nekdanje mesto, o katerem bi marsikdo rad še več izvedel. Poročila o njem so pa do zdaj bila zelo pičla in revna. V Valvazorjevi dōbi in pozneje še se je le samo ugibala lega mesta. Tudi Dimitz ni zelo obširen. Pravi samo: „O nekem višjem mestnem oskrbniku — *summus magister* — v Neviodunumu govori napis na kamnu, ki je bil najden na Vidmu pri Krškem. Vodnik je uže naletel v Drnovem na sledi starega mestnega zidovja. Leta 1846. so zasledili ostanke rimskega vodotoka in kopeli; zgodovinsko društvo je l. 1860. kopati ukazalo na Drnovem, kjer je to delo z uspehom in strokovnjaško nadzoroval inženjer

Deželna kmetijska enketa.

(Dalje.)

Seja enkete drugi dan prične se ob 9. uri dopoldne.

Gosp. Detela poroča o četrti točki programa: „Kako naj se skrbi za povzdigo kmetijstva?“ Gosp. Detela nasvetuje: „Kmetijska enketa pripozna kot poglobitve pogoje za obstanek ter zdravi napredek kmetijstva na Kranjskem: 1.) Kmetijsko gospodarstvo naj se tako uravna, kakor zahtevajo to razmere sedanjega časa, torej naj se gleda bolj na pridelovanje krme za govejo živino, kakor na pridelovanje žita; ker so čisti dohodki pri živinoreji mnogo večji nego pri pridelovanju žita.“ Gosp. Robič nasvetuje boljši pouk v ljudskih šolah, zlasti gledé kmetijstva, in bode stavil pri poznejši točki poseben predlog. Gosp. Detela nasvet se sprejme. Dalje nasvetuje g. Detela: 2.) Živinoreja naj se povzdigne toliko gledé množice, kolikor gledé plemena. (Predlog obvelja.) 3.) Zemljišča naj se dobro in skrbno obdelujejo ter naj se v ta namen posebno z gnojem boljše gospodarji, kakor je do sedaj sploh navada, posebna pozornost pa naj se obrača na kultiviranje travnikov in senošet, dalje naj se rabi le dobro kmetijsko orodje, posebno železni plug, kateri se rabi že davno z najboljšim vspehom v sosednih deželah.“

Gosp. Ogulin, podpira ta nasvet, priporoča osnove zadrug, katere bi kmetovalcem cenó v rejo dajale živino, kar bi ugajalo posebno Dolenjski, katera nima premalo živine.

Gosp. Bavdek toži, kako malo rabijo kranjski kmetovalci železne pluge, celo v ljubljanski okolici, in nasvetuje, naj bi kmetijska družba jih širila po posojevanju ali plačilu na obroke.

Gosp. dr. Poklukar priporoča zboljšanje travnikov.

Gosp. Ogorelec nasvetuje: „S podporo naj se nakupijo železne brane, s katerimi se po senošetih in travnikih poruje mah, pa naj se izročé po kmetijski družbi pridnim gospodarjem v porabo s pogojem, da jih posodijo svojim sosedom v porabo.“

Gosp. Potepan omenja travnikov v bistrski dolini, katere bi se moralo zboljšati.

Gosp. dr. Poklukar izjavlja, da, kar se tiče železnih plugov, bode kmetijska družba rada pomagala kmetovalcem, ako se do nje obrnejo.

Tajnik kmet. družbe gosp. Pirc nasvetuje: „Sl. enketa naj potrebno ukrene, da se revnim zadolženim kmetovalcem omogoči, kupiti potrebno živino, da se pospešuje kmetijsko obrtništvo, zlasti mlekarstvo, da se dá podpore, s katero bi se napravil vzgledni plug

za težke zemlje na Pivki, v Vipavi in v Črnomlju itd.“

Gosp. Dev trdi, da je na Dolenjskem živine obilo, a krave so le slabe hrvatske buše. Nasvetuje: 1.) Ustanovo dež. kulturnega sveta; 2.) podporo za nakup juncev za Belokranjce.

Dr. Sterbenec predlaga: „Kmetijska družba se naprosi, da bikov ne bode prodajala po dražbi, ampak jih odkazovala revnim občinam brezplačno.“

Gosp. Detela kot poročevalec ugovarja opazkam raznih govornikov, in končno se sprejme njegov nasvet; gosp. Deva predlog o ustanovi dež. kulturnega sveta se zavrne, isto tako gosp. Ogulinov predlog o drugih nasvetih, kateri veljajo za samostalne predloge, se bode glasovalo, kadar pridejo na vrsto.

Gosp. Detela potem nasvetuje:

4.) Po gozdih se mora uvesti boljše gospodarstvo, devastiranje, kakor je sedaj običajno, mora prenehati in posekani gozdi naj se zopet pogozdijo. Gosp. Detela kaže posebno na sedanje devastiranje gozdov na Dolenjskem.

C. kr. deželni predsednik gospod baron Winkler pravi, da se je res hudo ravnalo z gozdi, ali c. kr. vlada ni zamogla dosihmal mnogo storiti za gospodarstvo, kajti ni bilo potrebnih organov. A sedaj je visoko c. kr. ministerstvo na prošnjo deželnega zbora dovolilo, da se nastavi taki organi, in sicer štiri gozdni komisariji in deset gozdnih čuvajev. Ti se bodo v kratkem času razpostavili po raznih krajih dežele in potem se bodo vsi pregreški zoper gozdno postavbo naznanili in ostro kaznovali. C. kr. vlada je na to važno stvar vselej obračala vso pozornost, in ako jo bodo v prihodnje občinski in okrajni organi podpirali, bode se dosegel gotovo zaželjeni vspeh. Tega pa naj bode sl. enketa osvedočena, da bode vlada skrbela zato, da se uničevanju gozdov v okoliščini pride. (Dobro! Dobro!)

Gosp. dr. Dolenc toži, da se po nerazdeljenih občinskih pašnikih cigani klatijo in kmetijski proletarci, in da občine nimajo od teh pašnikov nikake koristi nego le škode, tedaj nasvetuje, da se izreče želja o razdelitvi pašnikov in občinskih skupin.

Temu predlogu protivi se g. Bavdek zaradi konjereje in živinoreje sploh; g. Potepan ga pa podpira, na kar g. dr. Poklukar opomni, da je drž. postava o razdelitvi skupnih zemljišč že sprejeta in deželni zbori imajo isto dopolniti s potrebnimi določbami za vsako deželo. Posilne razdelitve ne bode.

C. kr. deželni predsednik gospod baron Winkler pravi, da ima v tej zadevi sporočati, da mu je došel načrt take postave za moravsko deželo in da bode, ako možno, v kratkem sklical enketo, katera se bode izja-

čam podobno. En zvonček iz bron, spodej štirivoglat, je dobro ohranjen, le notranji kembelj mu manjka, visok je 4 do 5 cm. V Ljubljani v muzeju sem videl enacega, v okolici tam najdenega. Kozarec iz stekla, tudi štirivoglat, v sredi na vseh štirih krajih močno za prijeti vpognjen — pa se mi je ubil, ko je po letu pri sosedu gorelo in sem v naglici svoje reči skupaj spravljaj. Mala, okoli 3 cm. visoka in enaka široka glava iz bron, ki je ploščata in od zadej votla (*Medusenkopff*). Potem silno lepa mala kamnita kroglica, „mozaik“-delo, s črnimi in zelenkastimi kamnički vdelana. Mozaik se tudi na drugih malenkostnih komadih vidi.

Naj omenim še prelepo mizo iz brdskega kamna (*Egg ob Podpeč, Krain*), katero ima g. vikar Knave v Krškem v posesti, tudi na Drnovem skopana. Tej podobna se nahaja ena v prvi sobi ljubljanskega muzeja, spodej.

Nahaja se na Drnovem še več zasutih bivših rimskih vodnjakov; neki kmet je pod mizo svoje sobe na tak vodnjak naletel, ko je hotel klet delati. En tak vodnjak je odkopal ranjki gospod grof Anastazij Grün *recte* Anton Auersperg, kakor mi je sam pravil; toda ker so ljudje upili, da zaklade kopa in išče, je to popustil.

vila o tem, kako bi se postava vravnala tudi za kranjsko deželo.

Sprejmeta se nasveta gg. Detele in dr. Dolenca.

Gosp. Detela nasvetuje: 5.) Na Dolenjskem naj se pospešuje posebno vino- in sadjereja. Delati pa je v prvi vrsti na to, da se gradi dolenjska železnica.

Gosp. Ogulin priporoča v prvo vino- in sadjerejsko šolo v Novem Mestu, najboljša pa bi bila nižja kmetijska šola, in stavi v tem smislu nasvet. Gosp. Planinec želi tudi gozdarsko šolo. Predlog gosp. Detele se sprejme, o predlogu gosp. Ogulina glasovalo se bode kasneje.

Gosp. Detela nasvetuje: 6.) Kmetijski pouk naj se pospešuje, kolikor le mogoče, in naj služijo v ta namen: Kmetijske nadaljevalne šole, zvezane z ljudskimi šolami; nižja kmetijska šola v Ljubljani; vino- in sadjerejska šola na Dolenjskem; kmetijski popotni učitelji; dobri kmetijski časniki in bralne družbe na kmetih. Gosp. Potepan nasvetuje pri razgovoru o teh točkah: „Sklene naj se, prej ko mogoče, deželna postava, po kateri bodo dečki vezani, saj od 14 do 16 leta skozi celo leto ob nedeljah šolo obiskovati. Za iste naj bi se vpeljal v ljudskih šolah kmetijski pouk.“ Ta predlog se sprejme, isto tako predlog poročevalca g. Detele in nasveti gosp. Robiča, kateri se glasé: 1.) Vis. c. kr. vlada se naprosi, naj uredi pouk v ljudskih šolah tako, da se ondi mladini že v otročjih letih vcepi nagnjenje in veselje do kmetovanja in se že v ljudskih šolah začne s dotičnim poukom, posebno o umni živino- in sadjereji, pa o čebelarstvu. 2.) V deških razredih naj se deklince poučujejo v dobrem gospodinjstvu, posebno v ženskih ročnih delih, v šivanji ali izdelovanju perila in pletenji nogavic, kar je dobri gospodinjki neobhodno potrebno. 3.) V ta namen naj se preskrbijo potrebni in dobri učni pripomočki.

Gosp. Detela predlaga: 7.) Naj se sklene postava za povzdigo živinoreje in 8.) naj podpira državni in deželni zaklad živinorejo na Kranjskem s podporo za nakup dobrih plemenskih bikov. Oba predloga se sprejmeta in ta točka obravnav je dognana.

Gosp. dr. Samec poroča o točki, kako naj se postopa proti žganjepivstvu, in stavlja sledeče predloge: „Sl. enketa naj sklene, deželnemu zboru priporočati:

1.) Naj prevdari, ali bi ne bilo koristno, če bi se po deželi vstanovile jedilne postaje za berače in popotne pomagače (vandrovcé).“ Dr. Dolenc je proti temu nasvetu, ker bi le pospeševal vlačugarstvo. Tudi g. dr. Poklukar je proti „restavracijam za berače“ na deželi. Gospod Svetec pa misli, da je stvar prevdarka vredna, in da se mora nekaj

Pred cerkvijo drnovsko smo pred dvema letoma zapazili toplice na dveh krajih, stebrički pa so na zraku kmalu razpadli. Vodovod, širok in obokan, je bil preko Krke, kako poldrugo uro daleč napeljan, da so imeli dobro pitno vodo; najbolj zanimivo pri tem pa je, da je mogel biti pod Krko ali skozi Krko izpeljan. Manjših kanalov pa je ob cesti, ki na Cirklije pelje, več.

Najdena je ob enem z denarom sv. Helene bronasta svetinica, denaru podobna; ta ima na eni strani v togi mladenca, kateri drži v eni roki lilijo in v drugi dete z žarki obdano; druga stran pa ima možko in žensko doprso podobno. Na eni strani je sv. Jožef, na drugi Jezus z Marijo; delo je rimsko, s katere dōbe, pa pač ne morem presoditi. — Rimska cesta, katero gospod profesor Alfons Müllner v svoji zanimivi knjigi „Emona“ popisuje, je še od Velike vasi dalje proti Brežicam kaj lepo delana in današnjim časom še v izgled.“

V tej knjižici opisuje gosp. Jarc 1135 rimskih denarjev. O njih pa ne moremo govoriti, kajti ta predmet zanima le redke učenjake pri nas. Gosp. Jarcu pa moramo naše popolno priznanje izreči za izredno njegovo pridnost. To je zopet dokaz, da se naši Slovenci pečajo že z vsakovrstno vědo. p.—

le popolno pokončan biti, ker se poznejših denarjev rimskih tu ne dobi. Najnavadnejši so: Galijen, Clavdij II., posebno pa Konstantin Veliki s svojimi sinovi, navadno je bron, redkeje srebro, zelo zelo redko kaki zlat; poslednji so mi le trije znani.

V posesti imam malika Jupitera iz bron, lično delo, brez stojala, šest centimetrov visokega, kateri levo roko visoko proti glavi obrneno drži, s katero meče strela proti desni, do prsi vzvišeni roki; strela mu je zob časa porušil. Dalje boginjo, menim da je Juno (ali Venus?) na stojalu iz bron; desno roko ponujaje, z levo pa pokriva nagoto, na glavi pa ima kinč kroni podoben. Delo je bolj površno; visokost je 11½ cm. Izoral je tega malika neki kmet, kateremu so volji bolj v stran v kamnje zavili, in zvalil se je venkaj z novcem sv. Helene, matere Konstantina Velikega.

Nahajajo se še pogostejše iglice (*fibulae*), katere so Rimljanke rabile; te so precej različne, večje in manjše, prav lepo pa tudi prav slabo delo; cele, da bi jih nič ne manjkalo, pa se dobé redko.

Majhnih posodic se tudi več nahaja; tri imam iz opeke, 1, 3 in 6 cm. visoke; eno iz stekla še ne 1 cm. visoko — vse bolj igra-

storiti za reveže, kajti po nasvetu dr. Samca storilo se je v družih, posebno inozemskih deželah, marsikaj koristnega. A pri glasovanju se prvi predlog dr. Samca ne sprejme.

Dr. Samec nasvetuje: 2.) Deželni zbor naj izreče prošnjo do c. kr. vlade, naj se na špirit, ki je za konsum namenjen, naloži toliko davka, da bi vino in pivo v ceni z žganjem moglo tekmovali. 3.) Deželni zbor naj naprosi c. kr. vlado, da predloži državnemu zboru postavo zoper pijančevanje za Kranjsko, kakeršna velja uže za Gališko.

Gospod Potepan misli, naj bi se tu ne ušteval domači pridelek kakor: brinjevec, sli-vovec, tropinjevec, jagodovec in drugi slični domači pridelki.

Dr. Vošnjak pravi, da o takih domačih pridelkih ni govora in podpira nasvet, isto tako dr. Namorš, potem oba nasveta obveljata.

Dr. Samec stavi še predlog: 4.) Enketa pripozna, da je najboljšo sredstvo, da se žganje odpravi, da se prodaja špirta podvrže takim naredbam, ki so veljavne gledé prodaje strupov.

Dr. vitez Bleiweis Trsteniški podpi-raje nasvet trdi, da špirit je res strup, kajti največ bolnih, ki pridejo v blaznico, imajo to zapisati špirtu na račun.

Gospod Ogulin je uže prej opomnil, naj bi se postavno omejila pravica žganje točiti in se ostro kaznovali žganjeprodajalci, ki pro-dajajo žganje otrokom in v preobili meri odraslim, da se potem vpijanijo. Pri gla-sovanju sprejmó se predlogi in zborovanje se sklence. (Dalje prihodnjič.)

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Cesarjevič Rudolf in visoka njegova so-proga vračata se iz Carigrada zopet nazaj. Povsodi se delajo velikanske priprave za spre-jem gostov. V petek pridejo v Varso, kjer jih bode pričakoval knez Aleksander ter jih spremil v Ruščuk. Od tod se odpeljejo v Buka-rešt; kralj Karol in kraljica Elizabeta jih bo-deta sprejela na kolodvoru. Vse mesto je bo-gato oklepšano. Župan je izdal proklamacijo na prebivalce stolnice, da naj pripravijo cesarje-viču sprejem, ki bode svetu pričal o vpljdnosti in gostoljubnosti rumunskega naroda. Ruski-car je odposlal posebno deputacijo v Buka-rešt, ki bode prinesla prestolonasledniku po-zdrave ruskega vladarja.

Državni zbor je danes zopet pričel svoje delovanje. Večina poslancev bode uže prisotna, samo o Dalmatincih se še ne vé, če bodo o pravem času došli. S čim se bode zbornica najprej pečala, ni še natanko določeno. Od-seki baje niso pripravili mnogo gradiva. Menda pride najprej na vrsto zakon o kongru, po-tem zakon o zboljšanju zemljišč z reguliranjem vód in zakon o pripravah zoper škodljive gor-ske vode. Tudi s pogodbo s severno železnico bode vlada prve dni stopila pred zbornico. Razni poslanci so prinesli seboj mnogo peticij, ki se bodo obravnavale o priliki.

Hrvatski ban biva sedaj v Budimpešti. Trdi se, da se je dogovoril z vlado o važnih stvareh in o prihodnjem postopanju na Hrvat-skem. Tisza je baje naročil banu, da naj ima lanski budget zakonito veljavo, ako bi deželni sabor v prihodnjem zasedanju ne dokončal letošnjega proračuna. Ko bi sabor zapustil mirno delovanje in bi se njegove seje vršile brezuspešno, bode ustavna vlada svojo nalogo rešila brez pomoči zbornice. Tako poročajo madjarski listi. Koliko je resnice na teh be-sedah, o tem nas bode prepričala bližnja bo-dočnost.

V Tarnopolu so bili izgredi po mestnih ulicah. Vsled nečega sklepa mestnega zbora je na tisoče nezadovoljnega ljudstva pohajalo po cestah in pobijalo nepriljubljenim mestnim očetom okna. Ko je konečno redarstvo jednega izmed razgrajalcev priprlo, je ogromna mno-žica terjala, da se izpusti. Žandarmerija je bila prisiljena streljati na druhal, ki je s

kamenjem napadala stražnike in uradnike. Jeden izmed zbranega ljudstva je ubit, nekaj družih pa ranjenih. Vojaki so konečno raz-kropili razdražene meščane.

Dosedanja utrakvistična državna praška obrtniška šola spremenila se bode v zavod z izključljivo češkim učnim jezikom. Uže dalj časa ni imela nič nemških učencev, in ta odlok ministerstva določuje stvar, ki je uže davno bila umestna.

Tuje dežele.

„Nordd. allg. Zeitg.“ prinaša načrt za-kona, ki se je predložil nemškemu zavez-nemu svetu o porabi letnih štirih milijonov mark za napravo in vzdržanje poštne zveze z vzhodno Azijo in Avstralijo. Priredili se bodo v ta namen parniki, ki bodo redno obiskovali one kraje. Zakon se utemeljuje s tem, da je dosedanja zveza z omenjenim ozemljem pre-več nepopolna in da se bodo kupčijsko-poli-tični, poštni in pomorski interesi z novo na-pravo bolje varovali.

Iz Bruselja se poroča, da je senator Crocq interpeloval vlado, zakaj da se je vo-jajstvo vdeležilo sprejema in uhoda namurškega škofa. Minister zunanjih zadev je odgovarjal, da je vlada dovolila sodelovanje vojaštva, ker je to uže star običaj in ker uljudnost to za-hteva. Senat je jednoglasno odobral postop-anje vlade.

Francoski „Journal de Débats“ se pro-tivi egiptovski konferenci, ako bi se imela po-rabiti še za druge namene, kakor samo za re-gistrovanje prejšnjih pogodb med Angleško in Francosko gledé egiptovskih financ. Nekdanji kedive, Izmail paša, je dospel v Pariz.

Angleški merodajni krogi so baje vsled tacihi nazorov, ki vladajo na Francoskem, vzne-mirjeni zaradi egiptovske konference. Fran-coska si menda hoče pridobiti star upliv in staro moč v Egiptu, a Angleška tega ne more pripustiti. — Iz Londona se dalje brzajavi, da je jnanski podkralj (o katerem smo poro-čali, da ga je kineška vlada obsodila v javno degradovanje) v Hong-Hoa nagloma umrl. Sodi se, da se je sam usmrtil.

V angleškem diplomatičnem poslopju v Ka-hiri so 23. t. m. zborovali Egerton, Nubar paša in general Wood. Posvetovali so se, kako bi pomagali obkoljenemu Berberju. Konečno so se dogovorili, da naj se osnuje mešana an-gleško-egiptovska ekspedicija. V dveh mese-cih bi zamogla dospeti v Berber. Samo vprašanje je, se li bode mesto zamoglo do tistega časa vbriniti napadom. Novejši telegrami po-ročajo, da je uže sila do vrha priklopela in da se garnizija ne more drugače rešiti nego s predajo.

Razne vesti.

— (Velikodušen in skrivnosten dar.) Te dni je prinesel neznan sluga dunajskemu žu-panu zavojček z napisom: „100 000 gld. zlate rente — županu!“ Ko je sluga stvar oddal, je nagloma zginil. — V zavojčku so našli zapisano svoto, dva pisma in kosček vizitnice. Jedno pismo je bilo odprto, drugo zapečaten. V odprtem je stalo, da naj župan porabi denar za blagodejne ustanove, zapečaten list pa se ne sme prej od-preti ko l. 1890; le če kedo prinese ostali kos vizitnice, naj se pismo odpečati, tudi ko bi še ne pisali 1890. — Lahko si mislimo, kako začudenje in radovednost je vzbudil velikansk dar nepozna-nega človekoljuba.

— (Smrt vsled ostrupljenja.) Te dni je umrl na Dunaji marljiv tehnik drugoletnik kot žrtva svojega poklica. Ko je namreč v šoli risal načrt za neko gospodarsko poslopje in rabil v ta namen tudi zelenico (*Grünspan*), se je ves za-mišljen in v delo vtopljen dotaknil z razprskano krasto omenjenega strupa in moral vsled tega uže drug dan umreti.

— (Med tatovi.) V Berlinu je mikalo nekega bogatega zasebenika zvedeti, kakošno živ-ljenje je med zločinci. Rad bi si bil vsakdanje vedenje tega izmečka z lastnimi očmi ogledal. Nek znanec mu pové, da je pripravljen ustreči njegovi želji, če se častno zaveže, da bo molčal o tem,

kar je videl. Pelje ga še istega večera v od-daljeno gostilniško klet, v kateri je bila tatinska družba uže zbrana. Tu je bil nekdo na enem očesu zavezan, na drug ves opraskan, tretjemu so molele iz žepa tatinska orodja; zopet drugi se je menil z neko žensko, kako da bo v soseski najpriličnejše ulomil, ženska naj bi pa čuvala in stražila. Med sabo si je družba ogledovala odpiráč, o kojem se je jako ugodno izrekala. Zopet na družega je kazal prijatelj našemu junaku, kot naj glasovitega roparskega morilca, nek drug je baje sedel uže 22 let v ječi itd. Ko pride zopet ven na cesto se zahvali naš zasebenik prijatelju za izkazano mu prijaznost, ob enem pa pravi: „Misli si, uro so mi ukrili ti lopovi; sicer sem to zapazil, pa ni-sem hotel nič reči — ne, tacihi nepridipravov pa še ne.“ Družega dné mu pa prinese postrešek pismo sè sledečim obsegom: Čestiti gospod! Sprej-mite v poslanem uro nazaj; uzel sem Vam jo, ker nam je to nasvetoval naš prijatelj, dostavljam pa, da prav za prav nisem žepni tat, marveč re-ferendar. Drugi udje naše družbe: Asesor B., stavbeni vodja S., operni pevec L., gospod in gospa pl. Z., dr. G., zavarovalniški vodja J. in civilni inženér B. se Vam najtoplejše priporočajo.

— (Trojni umor.) V Czegledu pogrešili so te dni dva hlapca. Po dolgem iskanju našli so jednega v hlevu pod jaslami mrtvega, družega pa v sobi smrtno ranjenega in v nezavesti. Zraven njega je ležala 13letna hčerka mrtvega hlapca tudi brez zavesti. Zločinci so tako brutalno ravnali z ubogim dekletom, da ne bode več okrevala. Uže dva dni ste ležali nesrečni žrtvi v sobi. Žandar-merija je kmalu zasledila grozovite hudodelce. Je-den izmed njiju bil je poprej z umorjenim hlapcem pri istem gospodarju v službi. Vsled neke tatvine mu je njegov tovariš žugal, da ga bode ovadil; zato je izvršil strahovito dejanje, da bi se tatvina ne zvedela.

— (Kanonik v cerkvi zaklan.) Na Ve-liko petek nastal je v cerkvi med dvema korpo-racijama mesta Assoro na Siciliji hud prepir za-radi tega, kedo bode prej šel za procesijo. Ka-nonik Epifanijo Aleco se je vrgel med prepirajoče ljudstvo, da bi odvrnil pretep. A blazega moža zadelo je v gnuječi razkačenih strank bodalce in v malo minutah je izdihnil dušo. Zločinci niso našli; v splošni zmešnjavi je odnesel peté.

— (Dr. Pogge. †) Znani popotovalec po Afriki dr. Pogge je 16. marcija nagloma umrl v Loandi, na zapadnem obrežji črnega sveta. — Znanost obžaluje v njem spretnega preiskovalca in pogumnega vojščaka; bil bi pač še mnogo stvo-ril za razjasnenje onih neznanih krajev, ko bi ga ne bila zadela smrt v tuji daljni zemlji.

Domače stvari.

— (Od deželne bramb.) Stotnik 1. raz-reda, Ivan Nerath, poveljnik bataljona kranjskih deželnih brambovskih strelcev v Rudolfovem št. 24 je prestopil vsled superarbitracije iz aktivne službe v evidenčno razmerje omenjenega bataljona.

— (Iz mestnega odbora.) Včerašnji „Slovenec“ poroča in tudi mi smo zvedeli iz naj-boljšega vira, da se je mestni odbornik g. prof. Mir. Križnar odpovedal odborništvu. Ž njim zgubi mestni zastop jedinega strokovnjaka, kateri mu je bil v šolskih stvareh na razpolaganje. V svoji se-danji sestavi broji mestni odbor, ako abstrahiramo od župana, štiri odvetnike: (dr. Mosché, dr. Papež, dr. Tavčar in dr. Zarnik), štiri državne in deželne uradnike: (Alojzij Bayer, dr. Henrik Dolenc, Fran Ravnar in Fran Žužek), dva zdravnika (dr. Blei-weis in dr. Drč), pet trgovcev (Fran Fortuna, Jo-sip Kušar, Fran Kollmann, Alfred Ledenik in Vaso Petričič), dva zastopnika zavarovalnih društev (Ivan Hribar in Ign. Valentinčič), jednega notarja (Ivan Gogola), jednega deželnega odbornika (Ivan Murnik), jednega stavbenega podjetnika (Josip Tomek) in — osem obrtnikov (Josip Geba, J. N. Horak, Anton Klein, Srečko Noll, Miha Pakič, Fran Peterca, Ivan Počivalnik in Jakob Škrbinec). Duhovniki, profesorji in učitelji po odstopu gosp. Križnarja nimajo nobenega zastopnika v mestnem zboru. Sicer se pa s tega vidi, kako neopravičene da so pritožbe obrtnikov, koje smo čuli pri volilnih shodih; baš nasprotno, v sedanjem mestnem zastopu nobena družbena plast ni zastopana tako mnogo-brojno, kakor obrtni stan.

— (Mestni „trač.“) Radovednost naših Ljubljancev je razburjena in ker se, kakor naravno, ničesar ne čuje o rezultatih kazenske preiskave proti zaprtima socijalistoma Železnikarju in Thumi, kujejo se najdrzejše kombinacije o nameranih zavratnih napadih na znane ljubljanske bogataše, vesti se razširjajo o dinamičnih napadih itd. Gorje vsakemu, kdor je kdaj imel kaj osebnih zvez z „rudečim“ krojačem, — takoj se ga polaste hudobni jeziki in izumijo kak nov „Schanderroman.“ Prava sreča da državno pravdnštvo in preiskovalni sodnik nista tako nagla — sicer ne bi kmalu več bilo dobiti sobic v prostornem *Hôtel garni* na ljubljanskem Žabjaku.

— (Preskušnje) za učiteljsko sposobnost priče so se v Ljubljani pred izpraševalno komisijo zadnji ponedeljek in se končajo stoprav prihodnji torek. Oglasilo se je za preskušnjo 32 učiteljev in učiteljic; 1 kandidat je odstopil sam, 1 pa je obolel. O izidu preskušnje poročamo po sklepu.

— (Deželna blaznica.) Zblaznil je nadomest Janez Plevel, 36letni delavec iz Nevelj pri Kamniku. Redarstvo je nesrečnika odvedlo v blaznico. — Pred dvema dnevi so pa prijeli v Celji ubeglega blaznenca Toneta Pavška, o kojem smo nedavno poročali, da jo je skrivaj popihal iz blaznice. Pripeljali so ga v Ljubljano k policiji, koja je Pavška zopet izročila deželni blaznici.

— (Nesreča v jahalnici.) Z konja je padel v topničarski jahalnici topničar, kojega je konj hudo udaril s podkviho na prsi.

— (O koncertih.) Žadnji večer za komorno godbo bil je primeroma dobro obiskan. Ponavljal se je ruskega skladatelja Rubinstejna kvartet v *F-dur*. To je pravi kabinetni komad, po svojih originalnih motivih, modulacijah, varijacijah in po blesteči spreminjavi ritmov vseskozi ženijalni umotvor. Umetniku posrečilo se je, da delajo štirje godci vtis popolnega orkestra. Raffov trio v *C-moll* ni bil srečno izbran; nedostaja mu blizo vsega, kar smo na prvem hvalevrednega našli. Zlasti glasovir ima skoro samo spremljujočo ulogo. To je menda gosp. Zöhrerja razjezilo, da je časi malo bolj pritislil, nego je baš treba. Naj se osveti drugo leto s tem, da nam zaigra samostojno kako Beethovenovo sonato, katere se ne prikažejo pri nas skoro nikdar na programih. Beethovenov septet bil je ta večer najbolj vestno priučen in se je kljub mnogim težavam, katere sosebno v menuetu in andante podaja piskačem, vseskozi natančno igral.

— (Ljubljansko barje pod vodo.) Povodenj na ljubljanskem barji in tudi po drugih krajih ljubljanske okolice, isto tako v logaškem okraju okoli Planine, prouzročilo je neprestano deževanje poslednjih dni. Ljubljana je jako močno narastla. Ako dež ne prestane, bodo nekateri prebivalci barja, n. pr. v Lipah itd., kmalu imeli vodo po svojih bivališčih. V kletih in hlevih jo uže imajo.

— (Iz Šent Ruperta na Dolenjskem) se nam piše: V zadnjem času so razni dogodki vznemirjali naš kraj. Dne 7. aprila našli so ob 3. uri zjutraj pred kozolcem g. župana Ant. Zajca iz Bistrice novorojeno dete moškega spola. Županova gospa se je revčeka usmilila in ga preskrbela za prvi čas. Nečloveški materi še niso na sledu. — Dne 13. aprila je zgorela na Cerniku 4letna punčka. Otroci so kurili in dekletu se je obleka vžgala. — Dne 21. aprila pa se je vtopila šletna deklica. Pogrešili so jo prepozno in ko so jo šli iskat, našli so jo uže mrtvo viseti na grmovji v vodi. — Stariši pač premalo pazijo na otroke!

— (Slap „Peričnik“ pri Mojstrani) postal je zadnja leta uže težko pristopen, ker je bila pot do njega skoro po polnem zaraščena, most pod njim pa podrt. Da se ustreže mnogokrat izraženi želji, dal bode kranjski odsek planinskega društva stezo od onega mesta, kjer se na desno cepi v goro, po polnem popraviti in podgraditi; most se bode prenovil, isto tako lopa; krog tolmuna pod skalo napeljala se bode varna pot, druga nova pa bode peljala do vrhnega, nad velikim ležečega slapa, do katerega bode odsle vsakemu brez nevarnosti mogoče priti. Na mestih, kjer se lahko zajde, postavili se bodo kazipot. Vse te naprave bodo do Binkošti dogotovljene, in naši meščani, ki se ta-

krat podadé iz zaduhlega mestnega ozidja malo v „planinski raj“, bodo se lahko nad krasnim prizorom, ki ga podaja izvir Bistričin, z vso mogočo ugodnostjo radovali. Zgradbe bodo stale nad 200 gld., ker bo treba ves les na novo dovoziti; občinstvo naj jih tedaj blagovoljno sprejme v svoje varstvo, da ne pridejo kmalu zopet v tak žalosten stan, v kakršnem smo gledali zadnja leta stare, po gosp. Ruardu postavljene. — O tej priliki naj našim turistom, osobito pa turistkam, še nekaj v milost priporočamo, to je planinska flora. Gorje cveticam, kadar pride tropa mestnih gospic in gospičev kam v goro. Vsak, še bolj pa vsaka hoče pokazati svojo ljubezen do narave s tem, da odnese celo naročje duhtečih pomladanskih hčer — do železniške postaje, tam pa jih — véle — vrže v stran. Družba, ki pride za njimi, bila bi — pametnejša od prve — vesela, da vidi nežne cvetke, katerim se je tako trdo boriti za življenje, še rastoče po trati ali na skali, a vse je razdejano, kakor po roji kobilic. Pripoveduje se nam o nekem g. R. . . tu, za katerem sta minolo nedeljo do Medvod nosila dva dečka vsak precej veliko košaro prežlahtne *Daphne Blagayana*. Na tak način mora se v nekaterih desetletjih vse iztrebiti. Čemu ta vandalizem? To ni nikakoršen trofej, sličen planiki, katere pa pametnemu turistu tudi zadosti par cvetov — delikatese se po malem uživa! Ako hoče tak gospod galantno iznenaditi gospo svojega znanstva, naj ji pokloni par vršičkov — saj zadostuje. Po družih državah — n. pr. v Švici — imajo posebne postave, ki prepovedujejo tako divjanje proti specialitetam; mi pa sami glejmo na to!

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 25. aprila. Zbornici se je izročila vladna predloga, naj država prevzame arlbersko železnico. Dr. Kopp in tovariši interpeljujejo vlado v zadevi dunajskega živinskega trga.

Dunaj, 25. aprila. „Wiener Zeitung“ objavlja zakon o povišanji stavbarskih stroškov za arlbersko železnico, zakon o sprejetvi Fran-Josipove, Rudolfove in predarlske železnice v državno lastnino ter zakone o lokalnih železnicah Budjevice-Salnov, Fehring-Fürstentfeld in Asch-Rossbach.

London, 25. aprila. V zbornici poslancev nasvetuje vlada konverzijo triprocentnega državnega dolga (3% consols) v 2 $\frac{3}{4}$ procentnega v vrednosti 102 za 100, oziroma konverzijo v 2 $\frac{1}{2}$ procentni dolg v vrednosti 108 za 100.

Portsaid, 25. aprila. Požar je uničil polovico arabskega dela mesta; 4000 ljudi je brez stanovanja, angleški mornarji so pomagali gasiti.

Dunaj, 25. aprila. Minister notranjih zadev je s kupčijskim in poljedelskim ministrom izdal ukaz, ki dovoljuje klanje za poskus (*Probesschlachtung*) pri prodaji na partije po živi uteži, če se kupec in prodajalec ne moreta zjediniti glede višine procentnega odbitka. Stvar se mora vršiti pod nadzorstvom kacega mestnega tržnega komisarja ali paznika klavnice. Nadalje dovoljuje ukaz, da sme več kupcev skupaj kupiti klavno živino po živi uteži, in ako si razdele blago s srečanjem, sme se to vršiti le z nadzorstvom mestnega tržnega komisarja. — Ukaz razveljavlja ob enem dotične določbe dunajskega tržnega reda s 3. dec. lanskega leta.

Telegrafčno borzno poročilo

z dne 25. aprila.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	79.95
„ „ „ srebri	81.15
Zlata renta	100.75
5% avstr. renta	95.65
Delnice narodne banke	852.—
Kreditne delnice	319.75
London 10 lir sterling	121.35
20 frankovcev	9.63
Cekini c. kr.	5.72
100 drž. mark	59.40

Uradni glasnik

z dne 25. aprila.

Razpisane službe: Na spodnji gimnaziji v Kočevju za šolsko leto 1884/85 učiteljska služba za latinščino, grščino in slovenščino z nemškimi učnim jezikom. Molbenice do konci maja c. kr. dež. šolskemu svetu v Ljubljani. — V Dolu (okr. kamniški) služba poštnega ekspeditorja; kavicje 200 gold. Prošnje v 14. dne c. kr. poštnemu in telegrafskemu vodstvu v Trstu.

Eks. javne dražbe: V Kočevju zemljišče Magdal. Kump iz Šalke Vasi (50 gold.) dne 11. maja, 11. jun. in 9. jul. — V Ljubljani posestva Jan. Ovna z Brezovice (2580 gold. in 400 gold.) dne 14. maja, 11. jun. in 12. julija. — V Metliki zemljišče Marke Vиводе iz Bojanje Vasi dne 3. maja (2. narok); posestva Nika Predoviča iz Ingorja dne 3. maja (2. narok). — V Idriji posestvo Jan. Jerebovo iz Osojnic (1750 gold.) dne 26. maja, 30. junija in 28. julija.

Konkursi: V konkursu P. Schreyer v Ljubljani se gledé novih terjatev: Lurie & Bauer na Dunaji (64 gold. 63 kr.), Altmannsdorfske tovarne na kovine (68 gold. 70 kr.), Filip Weiss na Dunaji (92 gold.) in M. Carl v Novem Mestu pri Koburgu (164 frk.) določuje dan na 26. maja ob 10. uri dopoludne.

Tujci.

Dne 23. aprila.

Pri **Maliči:** Bevanich, potovalec, iz Pariza. — Frühwirth, potovalec, iz Monakova. — Seelenfried, Stern, Brandl, Adams, Gessler, trgovci; Lokančič, inženir, z Dunaja. — Picker, trgovec, iz Barsca. — Heller, godb. vodja, iz Trsta. — Demscher, trgovec, iz Železnikov.

Pri **Slonu:** Vodničar, trgovec, z Dunaja. — Skerianz, c. kr. poštni ekspeditor, iz Gradca. — Žigur, župnik, z Prema. — Wolf, c. kr. lajtenant, iz Pazina. — Hajnal, stavb. nadzornik, in Vončina s soprogo, z Reke. — Schlager, trgovec, iz Beljaka.

Umri so:

Dne 23. aprila. Matevž Kralič, kočar, 69 $\frac{1}{2}$ l., Črna vas št. 33, pljučnica.

Dne 24. aprila. Jožef Polak, pekovski pomočnik, 25 l., Zvonarske ulice št. 9, pljučna in krljeva tuberkuloza. — Janez Podbregar, sin delavca, 2 l., Sv. Petra cesta št. 69, vnetje dušnika.

V vojaški bolnici:

Dne 24. aprila. Janez Jerala, dragonec, 22 l., tuberkuloza.

Srečke

z dne 23. aprila.

Brno: 29 65 66 85 90.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
24. aprila	7. zjutraj	727.10	+ 6.2	svz. sl.	v. obl.	4.1 dež
	2. pop.	725.77	+ 12.3	„	d. obl.	
	9. zvečer	725.31	+ 8.2	„	v. obl.	

V zalogi naši so izišle in je mōči dobiti v naši knjigoprodajalnici naslednje knjige:

Senekovič Andrej, c. kr. profesor v Ljubljani. **Fizika** za nižje razrede srednjih šol. V berilo vtisnenih je 200 slik.

Knjiga, o kojoj se je kritika jednoglasno najpovoljnejše izrazila, priporočena je tudi za samouk in velja v platno vezana 2 gld.

Latinsko-slovenski Slovník, izdelan po latinskem-nemškem J. A. Rožeka, 28 pol, 8°. Mehko vezan stane 2 gld. 50 kr.

Lapajne Ivan, **Prvi pouk**. Navod za poučevanje na najnižji stopinji narodne šole. Cena 60 kr.

Habsburžani v deželi Kranjski. Slavnosten spis ob godovanji šeststoletnice od združitve kranjske zemlje z Avstrijo. Na svetlo dal kranjski deželni odbor. Spisal August Dirnitz, poslovenil F. Cimperman. Cena mehko vezane knjige je 4 gld.

Schön-Anka, gorenjska povedka, spisal Alfred pl. Zett. Elegantno opremljena. Cena mehko vezani knjižici je 1 gld. 20 kr.

Knjige za mladino:

Pepelka, Snegulčica, Trnjeva rožica. Tri krasne pravljice v zabavo in pouk ljubej mladini. V četverki z mnogimi barv. podobami, vsaka po 50 kr. Pravljice o: **Pepelki, Rudeči kapici in Obutem mačku**. Tri knjižice v osmerki s mnogimi barv. podobami; cena vsaki knjižici je 25 kr. — Dalje **O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritlikoveu** (Palčku) in **Robinzonu** po 15 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg.